

P7_TA(2011)0082

Sodelovanje z državami v razvoju pri spodbujanju dobrega upravljanja pri davčnih zadevah

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. marca 2011 o obdavčenju in razvoju – sodelovanje z državami v razvoju pri spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah (2010/2102(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. februarja 2010 o spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah¹,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Obdavčenje in razvoj – sodelovanje z državami v razvoju pri spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah (KOM(2010)0163),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. marca 2010 o učinkih svetovne finančne in gospodarske krize na države v razvoju in razvojno sodelovanje², deklaracije iz Monterreya (2002), konference o financiranju za razvoj v Dohi (2008), Pariške izjave (2005) in Agende za ukrepanje iz Akre (2008), kjer so bili beg kapitala in nezakoniti finančni tokovi izrecno navedeni kot glavna ovira za zbiranje domačih prihodkov za razvojne namene,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. junija 2010 o napredku pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja: vmesni pregled kot priprava na srečanje ZN na visoki ravni septembra 2010³,
- ob upoštevanju vrhunskega srečanja G20 v Seulu 11. in 12. novembra 2010 ter pobude za krepitev mednarodnega sodelovanja z državami v razvoju za preprečevanje davčnih utaj in izogibanja plačilu davkov, ki jo je podalo nemško ministrstvo za gospodarsko sodelovanje in razvoj in se imenuje mednarodni davčni dogovor,
- ob upoštevanju sklepov Mednarodne konference o obdavčitvi z dne 29. avgusta 2008 v Pretoriji,
- ob upoštevanju sklepov vrhunskega srečanja skupine G20 2. in 3. aprila 2009 v Londonu,
- ob upoštevanju stališča voditeljev po vrhunskem srečanju skupine G20 24. in 25. septembra 2009 v Pittsburghu in svoje resolucije z dne 8. oktobra 2009 o tem srečanju⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. aprila 2009 o vrhunskem srečanju skupine G20 2. aprila 2009 v Londonu⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. novembra 2007 o osnutku Uredbe Komisije o

¹ UL C 341 E, 16.12.2010, str. 29.

² UL C 4 E, 7.1.2011, str. 34.

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0210.

⁴ UL C 230 E, 26.8.2010, str. 1.

⁵ UL C 184 E, 8.7.2010, str. 94.

spremembi Uredbe (ES) št. 1725/2003 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z mednarodnim standardom računovodskega poročanja (MSRP) 8 glede razkritja poslovnih odsekov¹,

- ob upoštevanju poročila norveške vladne komisije o davčnih oazah in razvoju iz junija 2009,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj in mnenj Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ter Odbora za mednarodno trgovino (A7-0027/2011),
- A. ker je okrepitev davčnega sistema eden glavnih izzivov, s katerimi se soočajo države v razvoju pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja,
- B. ker so davki lahko zanesljiv in trajnosten vir za financiranje razvoja, če obstaja postopno obdavčevanje, učinkovita in uspešna davčna uprava, ki spodbuja davčno disciplino, ter pregledna in odgovorna uporaba javnih prihodkov,
- C. ker se države v razvoju zaradi nezadostnih človeških in finančnih virov za pobiranje davkov, slabih upravnih zmogljivosti, korupcije, pomanjkanja legitimnosti političnega sistema, neenakomerno porazdeljenih dohodkov in slabega davčnega upravljanja soočajo s pomembnimi izzivi pri povečanju davčnih prihodkov,
- D. ker glavne oblike nezakonitih finančnih tokov in bega kapitala vključujejo zlasti prirejanje cen pri transakcijah med državami za privabljanje neposrednih tujih naložb (FDI - Foreign Direct Investment), kroženje kapitala zaradi izkoriščanja davčnih ugodnosti (round-tripping), prejemanje dvojnega plačila (double-dipping), prenos velikih količin gotovine, nepregledne in neugodne investicijske protokole ter tihotapljenje,
- E. ker off-shore centri in davčne oaze omogočajo nezakonit beg kapitala, ki skupaj znaša 1 trilijon USD; ker so ti nedovoljeni denarni odlivi v grobem enaki desetkratniku pomoči, ki jo države v razvoju prejemajo za zmanjšanje revščine in gospodarski razvoj,
- F. ker davčne oaze, ki ponujajo predpise o tajnosti in registracijo navideznih sedežev ter nično davčno stopnjo, da privabljajo kapital in dohodke, ki bi morali biti obdavčeni v drugih državah, ustvarjajo škodljivo davčno konkurenco,
- G. ker je davčna konkurenca povzročila prenos davčnega bremena na delavce in gospodinjstva z nizkimi dohodki ter sprožila škodljivo zmanjšanje sredstev za javne storitve v revnih državah,
- H. ker davčne goljufije v državah v razvoju povzročajo letno izgubo davčnih prihodkov, ki desetkrat presega razvojno pomoč iz razvitih držav,
- I. ker so možnosti za spodbujanje zbiranja domačih prihodkov dodatno oslABLJENE zaradi globalne liberalizacije mednarodnih trgov, kar povzroča nadomestitev davčnih prihodkov z drugimi domačimi prihodki; ker raziskave Mednarodnega denarnega sklada kažejo, da so

¹ UL C 282 E, 6.11.2008, str.323.

bogate države uspele nadomestiti zmanjšanje davka na dohodek kot glavni vir prihodka z drugimi viri prihodkov, zlasti z DDV, pa so najrevnejše države v najboljšem primeru nadomestile le za približno 30 % izgubljenih davkov na dohodek¹,

- J. ker ugotovitve načrtnega pregleda mednarodnega davčnega dogovora kažejo, da je treba dodatno uskladiti donatorje na področju obdavčitve in razvoja,
- K. ker obstoj velikega neformalnega sektorja v gospodarstvu ovira zbiranje notranjih virov,
- L. ker se v veliko državah v razvoju razmah potrošnih dobrin ne more začeti, ker ne prejemajo ustreznega deleža nadomestil za rudnine, do katerega so upravičene,
- M. ker veliko držav v razvoju ne doseže niti najnižje davčne ravni, ki bi bila potrebna za financiranje javnih storitev in mednarodnih obveznosti, kot je zmanjšanje revščine,
- N. ker so davki vir dohodka, ki je potencialno stabilnejši in bolj trajnosten od pomoči ter boljše spodbuja prevzemanje odgovornosti zadevnih držav,
- O. ker zaradi poročanja na konsolidirani osnovi pogosto nastajajo težave pri opredelitvi podjetij, ki jih je treba obdavčiti, in pri določanju prave davčne stopnje zaradi njihove zapletene korporativne strukture in porazdelitve gospodarske dejavnosti med njimi,
- P. ker tako imenovani odušni skladi, ki imajo pogosto sedež v davčnih oazah, vse pogosteje kupujejo dolgove držav v razvoju po izjemno nizki ceni in potem vložijo tožbo za prvotni znesek dolga (pogosto z obrestmi in kazenskimi taksami) ter s tem precej zmanjšajo možnosti držav v razvoju za delovanje na podlagi lastnih dodatnih davčnih prihodkov,
- Q. ker ni zakonov, ki določajo zgornjo mejo dobička, ki ga lahko ustvari odušni sklad s sprožitvijo tožbe zoper državo v razvoju za izterjavo neplačanega dolga, in ker ni regulativnih struktur, ki bi razkrile, kdo so odušni skladi in tudi koliko so plačali za ta dolg, ki je bil pred tem obravnavan kot dolg brez vrednosti,
- R. ker so v veliko državah v razvoju za podjetja določene različne stopnje davka na dohodek, ki ne temeljijo le na dohodku in dividendah, temveč tudi na poslovnih sektorjih, kar pomeni, da je sektorska dodelitev virov izkrivljena zaradi različnih davčnih stopenj,
- S. ker je treba davčno disciplino opredeliti kot poskus plačevanja na pravem mestu ob pravem času, kar pomeni, da ekonomsko bistvo izvršenih transakcij sovpada s krajem in obliko poročanja o njih za davčne namene,

Pomen davkov za doseganje razvojnih ciljev tisočletja

1. se strinja s Komisijo, da so učinkoviti in pošteni davčni sistemi bistveni za zmanjšanje revščine, dobro vodenje in izgradnjo države;
2. pozdravlja pobudo Komisije za okrepitev zmogljivosti dobrega upravljanja v davčnih zadevah na področju razvoja in meni, da obstaja potreba po regulativnem okviru, ki bi bil

¹ Na primer študija Baunsgaard & Keen (2005), navedena v poročilu MDS z dne 15. februarja 2005, z naslovom "Posledice trgovinske reforme na dohodke", kjer MDS meni, da ima mnogo držav z nizkimi dohodki ter nekatere države s srednjimi dohodki težave pri nadomeščanju davka od dohodka.

namenjen podpori mednarodnemu sodelovanju v davčnih zadevah, preglednosti, razvoju javnega in zasebnega sektorja in gospodarski rasti;

3. poudarja, da v državah v razvoju delež davkov v razmerju do BDP znaša med 10 % in 20 %, v razvitih državah pa je ta delež od 25 % do 40 %; regrets that too little support has been given so far by donors to tax-related assistance; v tem okviru pozdravlja predlog Komisije za zagotovitev večje podpore državam v razvoju, da se jim zagotovita pomoč pri davčnih reformah in krepitvi davčne uprave v zvezi z Evropskim razvojnim skladom za države AKP, instrumentom za razvojno sodelovanje, Evropskim instrumentom sosedstva in partnerstva ter podpora nacionalnim nadzornim organom, parlamentom in nedržavnim akterjem;
4. ugotavlja, da bi morali nameniti večjo pozornost prizadevanju za krepitev zmogljivosti v državah v razvoju in jim tako pomagati pri učinkoviti uporabi izmenjave informacij ter učinkovitemu preprečevanju davčnih utaj z njihovo lastno notranjo zakonodajo;

Težave držav v razvoju ob zvišanju prihodkov od davkov

5. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so za davčne sisteme v mnogih revnih državah še vedno značilne zelo ozko opredeljene davčne osnove, oprostitve davčnih obveznosti za izbrane, davčno mirovanje za podjetja, kar močno spodbuja izogibanje davkom, saj lahko obdavčena podjetja stopijo v poslovni odnos s podjetji, ki so oproščena davkov, zaradi prenosa dobička, ogromni prihodki od naravnih virov, ki se neevidentirano porabljajo; velik pretok nezakonitega kapitala, povezan z ogromnimi davčnimi utajami;
6. poudarja, da davčnih prihodkov ne bi smeli obravnavati kot nadomestilo za tujo pomoč, ampak kot sestavni del javnih prihodkov, ki omogočajo razvoj teh držav;
7. poudarja, da so učinkoviti, progresivni in pravični davčni sistemi bistveni za razvoj, saj prispevajo k financiranju javnih dobrin, izgradnji držav in dobremu upravljanju, da mora biti cilj revnih držav nadomestiti odvisnost od tuje pomoči s samozadostnostjo na davčnem področju ter da utaja in izogibanje plačilu davkov ovirata izpolnitev razvojnih ciljev;
8. obžaluje, da davčne oaze slabijo demokratično vodenje, omogočajo večji donos gospodarskih kaznivih dejanj, spodbujajo iskanje koristi (rent-seeking) in povečujejo nepravično razdelitev dohodkov od davkov; poziva EU, naj si prizadeva, da bo boj proti davčnim oazam in korupciji na vrhu programa mednarodnih finančnih in razvojnih institucij;
9. opozarja, da države v razvoju zaradi davčnih utaj izgubljajo veliko finančnih sredstev in da je boj proti davčnim oazam ena od ključnih prednostnih nalog EU, da bi državam v razvoju učinkovito olajšali dostop do njihovih davčnih prihodkov; opozarja, da je treba v zvezi s tem sprejeti ustrezne ukrepe na evropski in mednarodni ravni v skladu z zavezami, sprejetimi zlasti v okviru skupine G20;
10. opozarja, da bodo pozitivni učinki sporazumov o gospodarskem partnerstvu vidni šele srednje- do dolgoročno, medtem ko prinaša znižanje carinskih tarif izgubo prihodkov že na kratek rok;
11. poudarja, da je dodatno pozornost treba nameniti težavam, s katerimi se srečujejo države v razvoju pri povečanju notranjih dohodkov v globalnem okviru: mnoge oprostitve so

odobrene velikim domačim in tujim gospodarskim družbam, da bi tako privabili naložbe; poziva EU, naj pomaga državam v razvoju pri razvoju davčnih sistemov, ki jim bodo omogočili, da bodo imele koristi od procesa globalizacije;

12. poudarja, da imajo najrevnejše države težave z nadomeščanjem padca davkov na dohodek, ki je posledica sedanje globalne liberalizacije trgovine, z drugimi vrstami notranjih virov, kar bi v najboljšem primeru nadomestilo približno 30 odstotkov izgub davka na dohodek;
13. poudarja, da davčne oaze s povečanjem konkurence pri privabljanju mobilnega kapitala posegajo v suverenost držav v razvoju, da bi obdavčile dohodek od kapitala kot sredstvo za razširitev davčne osnove, saj imajo te države že zdaj skromnejšo davčno osnovo od bogatih držav;
14. opozarja, da nesorazmeren dostop do informacij, ki je posledica predpisov o tajnosti v davčnih oazah, zmanjšuje učinkovitost mednarodnih finančnih trgov, saj vodi v višje premije za tveganje in s tem povečuje stroške posojil za bogate in revne države;
15. se zaveda, da bo kvalitativno in kvantitativno izboljšanje pri uporabi domačih prihodkov držav v razvoju dolgoročno obrodilo sadove; poziva Evropsko unijo k ohranitvi svoje ponudbe za pomoč v vseh oblikah, kolikor se bo državam v razvoju zdela potrebna za financiranje njihovega lastnega razvoja;

Podpiranje učinkovitih, uspešnih, poštenih in vzdržnih davčnih sistemov

16. znova poudarja, da sta dobro upravljanje in kakovost institucij najpomembnejši gonili gospodarskega razcveta; zato poziva Komisijo, naj pomaga davčnim organom, sodstvu in protikorupcijskim agencijam v državah v razvoju pri njihovem prizadevanju za oblikovanje progresivnega in trajnostnega davčnega sistema, ki bo sčasoma prinesel koristi pri upravljanju zaradi večje verodostojnosti in odgovornosti, ter naj učinkovito vključi načelo dobrega upravljanja davčnih zadev v načrtovanje, izvrševanje in spremljanje državnih in regionalnih strateških dokumentov; poziva države članice, naj uresničijo svoje zaveze o davčni pomoči ter naj se borijo proti podkupovanju, ki ga izvajajo podjetja s sedežem na območjih v njihovi jurisdikciji, svoje dejavnosti pa izvajajo v državah v razvoju; priporoča, naj Komisija v proračunski postopek vključi nacionalne parlamente držav v razvoju, zato da se krepijo harmonični odnosi in spodbuja večja preglednost tega postopka;
17. opozarja, da dobrega upravljanja v davčnih zadevah ni mogoče izvažati ali vsiljevati od zunaj ter da se mora vsaka država odločiti o svoji davčni politiki; v tem okviru poziva Komisijo in nacionalne vlade, naj ne postavljajo ovir, ampak naj sodelujejo z vsemi državami, ki bi se odločile za skladno in pošteno povečanje davkov, kar bi vplivalo na tuja podjetja, ki se nahajajo na njihovem ozemlju, zlasti na področju izkoriščanja primarnih virov, ki so pomemben vir blagostanja v državah v razvoju;
18. poziva Komisijo, naj v ustrezne sporazume, sklenjene med EU in tretjimi državami, vključi klavzulo o upravljanju v davčnih zadevah, vključno z nadzorom njenega izvajanja;
19. opozarja, da zmanjšanje carinskih virov, ki izhaja zlasti iz sporazumov o gospodarskem partnerstvu z Evropsko unijo, negativno vpliva na finančne vire, ki so neposredno na voljo državam v razvoju; v zvezi s tem in za nadomestitev teh izgub poziva Komisijo, naj v okviru morebitne pomoči pri izboljšanju nacionalnih davčnih sistemov spodbuja države v razvoju k temu, da bi dajale prednost neposrednim progresivnim davkom pred posrednimi

davki, zlasti davki na potrošnjo, ki zaradi svoje narave najbolj prizadenejo ljudi z nizkimi dohodki;

20. poziva, naj se v okviru sporazumov o gospodarskem partnerstvu (SGP) sistematično izvajajo ukrepi za podporo davčnim reformam, zlasti v obliki materialne (informacijski sistemi) in organizacijske pomoči (pravno usposabljanje in usposabljanje na davčnem področju uslužbencev davčne uprave), če država v razvoju zaprosi zanjo; poudarja, da so za afriške države, ki še vedno ne prejemajo dolgoročne pomoči na davčnem področju, potrebna posebna prizadevanja;
21. ponovno poudarja, da je treba povečati skladnost med razvojno in trgovinsko politiko Evropske unije; opozarja, da Evropska unija kot celota, vključno z državami članicami, ostaja vodilna donatorica razvojne pomoči s 56-odstotnim svetovnim deležem in absolutno vrednostjo pomoči 49 milijard EUR v letu 2009, čeprav je kriza verjetno zaostрила nestanovitnost cen osnovnih proizvodov in povzročila zmanjšanje dotoka kapitala in pomoči državam v razvoju; poudarja, da bi v zvezi s tem morala biti prednostna naloga držav v razvoju vzpostavitev učinkovitega sistema obdavčenja za zmanjšanje odvisnosti držav v razvoju od zunanje pomoči in drugih nepredvidljivih zunanjih finančnih tokov;
22. poziva k skladnosti med finančno podporo EU, zagotavljanjem dostopa do trgov EU določenim državam in njihovo ravnjo sodelovanja, ob upoštevanju načel dobrega upravljanja na davčnem področju;
23. pozdravlja regionalno pobudo za sodelovanje na davčnem področju, da se državam v razvoju omogoči razprava o vlogi obdavčenja pri oblikovanju države in gradnji zmogljivosti ter izmenjava najboljših prakse na področju davčne uprave;
24. opozarja, da je glavni izziv revnih držav razširitev davčne osnove; poudarja, da je padec davkov na dohodek (med drugimi dejavniki) povzročil uvedbo davka na porabo (DDV ali energetske davek); meni, da DDV sicer omogoča razširitev davčne osnove v gospodarstvih z velikimi neformalnimi sektorji, vendar nediskriminatorna narava DDV najmočneje prizadene revno prebivalstvo; meni, da mora razvojna pomoč EU dati prednost pobudam za izboljšanje učinkovitosti in preglednosti davčnih sistemov, na primer z odkrivanjem načinov, kako bi države v razvoju z neposrednim ali posrednim obdavčevanjem lahko razširile svojo davčno osnovo/davek od dohodka;
25. opozarja, da mora biti cilj širjenja trgovinske izmenjave z državami v razvoju spodbuditev trajnostne gospodarske rasti in razvoja teh držav; ugotavlja, da odprava carin pomeni posledično izgubo carinskih prihodkov in jo je treba torej bolj nadzorovati, biti mora bolj progresivna in potekati sočasno z izvajanjem davčnih reform, ki omogočijo uporabo prihodkov iz nadomestnih virov (DDV, davek na premoženje, davek na dohodek);
26. zaskrbljeno ugotavlja, da so med leti 1991 in 2004 afriško celino vsako leto zapustile milijarde dolarjev; zlasti poudarja, da so ti odlivi ocenjeni na 7,6 % letnega BDP regije, zaradi česar so afriške države neto upniki držav donatoric; meni, da bosta uradna razvojna pomoč in odpis dolga, ki ju zagotavljajo razvite države, učinkovita le, če bodo G20, OECD in EU v enaki meri sprejeli konkretne ukrepe, s katerimi bi zagotovili, da davčne utaje ne bodo spodkopavale davčne osnove v državah v razvoju; v zvezi s tem poziva ZN in OECD, naj v tesnem sodelovanju z Afriškim forumom o davčnih upravah nadaljujeta svoje delo na tem področju;

27. vztraja pri tem, da morajo ustrezni načini za oblikovanje nadomestnih virov za zbiranje prihodkov nuditi podporo in ne smejo odvrnati od inovacij, podjetništva in ustanavljanja malih in srednjih podjetij, ki krepijo lastništvo in lokalni razvoj;
28. poudarja, da utegnejo biti upravni stroški, zlasti za večstopenjski sistem DDV, previsoki za države v razvoju, katerih davčni organi niso opremljeni s potrebnimi finančnimi in človeškimi viri, zato jih je treba natančno pregledati; verjame, da je treba biti v takih primerih pri izbiri trošarin izjemno previden ter natančno izbrati nekaj vrst blaga, predvsem na podlagi tega, da njihova poraba negativno vpliva na družbo, povpraševanje po njih pa ponavadi ni prožno (tobak, alkohol ipd.); v primeru omejitve prav tako zahteva, da se opredeli in obdavči tista podjetja, ki bi utegnili biti odgovorna za večje davčne dohodke (na primer podjetja, ki se ukvarjajo s pridobivanjem surovin);
29. poudarja, da je pomembna zahteva, ki jo je treba izpolniti za povečanje neposredne obdavčitve, vključitev neformalnega sektorja v formalno gospodarstvo ter izboljšanje poslovnega okolja;
30. poudarja, da globalno davčna konkurenca bolj prizadene države v razvoju, saj večji delež njihovih prihodkov od davka črpajo iz kapitala, za pobiranje drugih davkov pa imajo malo možnosti; ugotavlja, da je treba v primeru upada prihodkov zaradi konkurence razširiti davčno osnovo ali se v celoti vzdržati konkurence, če je to ustrezno in če dejavnike, kot so dobro upravljanje, pravna varnost in preprečevanje nacionalizacije, ogroža konkurenca pri pritegovanju neposrednih tujih naložb; poudarja, da države z nizkimi prihodki potrebujejo zmogljivost za učinkovita pogajanja z večnacionalnimi družbami, da bi si od dobička družb zagotovile ustrezen delež, ter opozarja, da bi morale imeti dovolj političnega prostora za uvedbo ukrepov za nadzor kapitala, saj je pravica za zbiranje in prerazporejanje davčnih prihodkov eno od osrednjih meril suverenosti in zakonitosti držav ter predpogoj za dobro upravljanje;
31. poudarja, da je francoska vlada naročila raziskave na temo političnih pobud za obdavčevanje, a da je potrebnih še več ukrepov; zato poziva Komisijo, naj preuči, ali bi lahko z različnimi pristopi k prenosu pomoči, npr. subvencije proti posojilom, pomagala pri omejevanju ali izravnavanju morebitnih negativnih učinkov pomoči na povečanje prihodkov in ali proračunska podpora in s tem povezane izboljšave v preglednosti in učinkovitosti upravljanja javnih odhodkov dolgoročno prispevajo k večji pripravljenosti državljanov za plačevanje davkov;
32. ugotavlja, da je bilo premalo pozornosti posvečene temu, kako lahko vlade z davčno politiko zmanjšajo neenakosti v prihodkih in blaginji z zmanjšanjem sedanjih razlik med spoloma, ko gre za davčne obveznosti;
33. v davčnih sistemih držav v razvoju zahteva osredotočanje na načela nevtralnosti, enakosti in enostavnosti s pomočjo:
 - (a) davka, ki ne zahteva večjega dela prihodkov revnih, temveč večji delež prihodkov davkoplačevalcev ali bogastva, ko to narašča;
 - (b) davka, ki ne diskriminira na podlagi spola, spolne usmerjenosti, vrste gospodinjstva, državljanstva ali zakonskega stanu;
 - (c) jasnega, enostavnega in preglednega davčnega sistema, ki izključuje neželene

tolmačenje davčne zakonodaje zato, da se doseže veliko znižanje davkov na račun socialnih odhodkov;

- (d) enake davčne obravnave dejanskega dobička in dejanske izgube pri katerem koli viru dohodkov, kar pomeni, da se dobiček obdavči, izguba pa šteje kot davčna olajšava;
- (e) davčne stopnje, ki je tesno vezana z različnimi stopnjami gospodarskega razvoja;
- (f) združitve različnih davčnih stopenj davka na dohodek z izračunom davka na dohodek na podlagi obsega dejavnosti rajši kot na podlagi poslovne panoge;

34. je prepričan, da mora Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj opredeliti nove smernice v zvezi s transfernimi cenami, kar je nepogrešljivo za boj proti praksam nekaterih multinacionalk, ki svoje dobičke prenašajo v države z ugodnejšo davčno politiko, in da se zagotovi plačilo davkov v državah, vključno z državami v razvoju, v katerih so ta dobiček ustvarile;
35. meni, da je nujno potreben sistem obdavčenja z nizko stopnjo za osebe z nizkimi in srednjimi dohodki, ki temelji na širši davčni osnovi in izključuje vse oprostitve ter diskrecijske davčne ugodnosti, zlasti za dejavnosti pridobivanja mineralnih surovin; poudarja, da so potrebna javna vlaganja v projekte, ki imajo pozitiven lokalni učinek na gospodarstvo, družbo in okolje, pri čemer se nikakor ne sme omogočiti davčnega dampinga;

Prizadevanja za pregledno, kooperativno in pošteno mednarodno davčno okolje

Manipulacija tržnih cen

36. poudarja, da manipulacija tržnih cen najbolj očitno spodbuja nezakonite finančne odlive; poziva Komisijo, naj prispeva k izboljšanju strokovnega znanja javnosti o teh vprašanjih v državah v razvoju in si prizadeva za konkretne predloge, s katerimi bo zagotovila, da bodo države G20, OECD, ZN in STO razmislile o širši določitvi meril in metod za preprečevanje manipulacije tržnih cen, med katere spadajo metode primerljivega donosa ZDA, ki so se pri ugotavljanju nepravilnih cenitev transakcij izkazale za obetavne;
37. poziva k boju proti nezakoniti manipulaciji transfernih cen in k pregledu svetovnih predpisov na področju davkov, ki presegajo metode primerljivega donosa, saj morda obstajajo obetavnejše nadomestne možnosti, s katerimi bi bilo mogoče učinkoviteje obravnavati težavo manipulacije cen; poudarja, da morajo EU, G20 in WTO svoja prizadevanja v splošnem osredotočiti na pristope, ki se zanašajo na neodvisno tržno načelo, ki pravi, da morajo za davčno relevantne transakcije veljati enaki pogoji kot za transakcije med neodvisnimi podjetji;
38. poziva EU, naj se v okviru G20 in OECD zavzema za načelo samodejne izmenjave informacij o davčnih zadevah v skladu z direktivo EU o obdavčitvi prihrankov kot načinom za zaježitev nezakonitih finančnih tokov v države, kjer velja davčna tajnost;
39. poziva k uvedbi davka na finančne transakcije, saj bi prihodki iz tega vira izboljšali delovanje trga z zmanjšanjem špekulacij ter prispevali k financiranju svetovnih javnih dobrin, kot so razvoj in spopadanje s podnebnimi spremembami, ter zmanjšali javnofinančne primanjkljaje; poziva Komisijo, naj čim prej izdela študijo izvedljivosti, pri tem pa upošteva konkurenčne pogoje na svetovni ravni in po potrebi pripravi konkretne

zakonodajne predloge;

40. predlaga vključitev posebne določbe o dobrem upravljanju na davčnem področju v pregled sporazuma iz Cotonouja;
41. poziva države članice EU, naj v okviru dvostranskih programov pomoči sprejmejo podobne ukrepe;

Ekstraktivne industrijske panoge

42. poziva k razvoju pobud za spodbujanje večje preglednosti nad prihodki iz naravnih virov, med drugim s konvencijo OECD o boju proti podkupovanju in pobudo za preglednost v ekstraktivnih industrijah (EITI); pozdravlja sprejetje predlogov sprememb o preglednosti in "krvavih rudninah" iz Konga k reformi finančne ureditve ter poziva Komisijo, naj poda podobno zakonodajno pobudo brez zmanjšanja odgovornosti vlad držav v razvoju ali nalaganja čezmernega upravnega bremena podjetjem, saj je v državah v razvoju to že bilo predmet kritik interesnih skupin in bi lahko imelo nasprotne učinke od zelenih;
43. poudarja, da je treba vztrajati pri izkoriščanju naravnih virov, da bi posamezni državi pomagali pri izpolnitvi širših družbenih in gospodarskih ciljev; kar za vlade držav v razvoju pomeni začrtati vizijo (če želijo tudi v sodelovanju z mednarodnimi interesnimi skupinami in strokovnjaki) o tem, kako sektor virov ustreza gospodarski prihodnosti države; meni, da je za nekatere države morda najboljša uporaba danih virov v tem, da jih pustijo v zemlji za črpanje v prihodnosti, za druge pa je morda primernejše hitro črpanje, saj pomenijo prehodni vir domačih prihodkov, s katerim lahko ustvarijo prihodke za vzdrževanje naložb, potrebnih za rast in izpolnjevanje nujnih človeških potreb;
44. poudarja, da bi morale biti države v razvoju enakopravni partnerji pri razpravi in sprejemanju novih pobud v sektorju črpanja naravnih virov; poudarja, da mora nova ureditev na tem področju dobiti obliko splošnih mednarodnih standardov, da bi preprečili nastanek dodatnega mozaika predpisov, ki bi imeli z vidika vlad, davčnih uprav in mednarodnih podjetij nasproten učinek od predvidenega;
45. poudarja, da predlogi Komisije in pobude nevladnih organizacij za preglednost v sektorju ekstraktivnih industrijskih panog, npr. listina o naravnih virih, načela Equator in smernice za vlagatelje podjetja Critical Resource dejansko koristijo podjetjem; omogočajo pravno varnost ter trajnostna dolgoročna partnerstva in delujejo kot varovalo pred ponovno nacionalizacijo, ponovnim odprtjem pogajanj ali izključitvijo; ugotavlja tudi težave, ki jih je treba obravnavati, na primer dejstvo, da bi bila podjetja morda primorana razkriti poslovno občutljive podatke, zaradi česar bi se znašla v konkurenčno podrejenem položaju, ali to, da nekateri sporazumi z vladami temeljijo na tajnih informacijah;
46. ugotavlja, da bi bilo treba rente od izkoriščanja naravnih virov zmeraj obravnavati kot začasen način povečanja javnofinančnih prihodkov; poudarja, da uspeh pri obdavčitvi virov pogosto prinaša prednosti pri neposrednih davkih, na primer davkih na dohodek podjetij, ter pri nedavčnih prihodkih, na primer nadomestilih;
47. poudarja, da je veliko držav, ki prejemajo rento od naravnih virov, zlasti nafte in mineralov, premalo motiviranih, da bi bile odgovorne, odzivne ali učinkovite; ponovno poudarja, da so za boj proti gospodarskemu kriminalu nujni močni institucionalni in demokratični nadzorni mehanizmi; še posebej poziva Komisijo, naj okrepi razvojno pomoč na področju

oblikovanja pogodb o vprašanih črpanja naravnih virov med večnacionalnimi podjetji in državami v razvoju;

48. poziva Komisijo in Svet, naj se z zagotavljanjem finančnih sredstev in sodelovanjem v upravnih organih bolj vključita v pobudo za preglednost v ekstraktivnih industrijah;
49. opozarja, da je kakovost računovodskega poročanja bistvena za učinkovit boj proti davčnim utajam; meni, da je za ekstraktivne industrijske panoge izjemno pomembno poročanje po državah; vendar opozarja, da bi bilo enako koristno tudi za vlagatelje v vse sektorje, s čimer bi prispevali k splošnemu dobremu upravljanju; zato poziva Komisijo, naj se zavzema za to, da se v mednarodni standard računovodskega poročanja IASB vključi zahteva, da vse večnacionalne korporacije svoje prihodke in plačane davke poročajo po državah; opozarja, da je takšna zahteva v skladu s potrebo po izboljšanju družbene odgovornosti večnacionalnih podjetij; poziva Komisijo, naj vključi poročanje po državah v spremembo direktiv o računovodstvu;
50. zahteva, da se za čezmejne družbe uvedejo obveznosti finančnega poročanja po posameznih državah, vključno z dobički pred in po uvedbi davka, in tako povečata preglednost in dostop davčnih uprav do pomembnih podatkov; meni, da bi EU, zato da se zagotovi enotna pokritost vseh sektorjev in vseh družb, morala uvesti to načelo pri naslednjih pregledih direktive o preglednosti in računovodskih direktiv EU, medtem ko bi Komisija na mednarodni ravni morala izvajati pritisk na Upravo za mednarodne računovodske standarde (IASB), da bi ta hitro izdelala ustrezen celovit standard; ponovno poziva Komisijo, naj Parlamentu v naslednjih šestih mesecih poroča o izidu javnih razprav in razprav z Upravo za mednarodne računovodske standarde (IASB);
51. poudarja, kako pomembno je poročanje po posameznih državah, in zahteva, da se okrepijo pogajanja na tem področju;
 - (a) vlade in mednarodne skupine (tudi G20 in Združeni narodi) bi morale podpirati standard finančnega poročanja po državah in od Uprave za mednarodne računovodske standarde zahtevati, naj ga sprejme;
 - (b) OECD bi morala nadaljevati študijo o izvedljivosti poročanja po državah, rezultate pa v letu 2011 sporočiti skupini G20 in ZN;
 - (c) Uprava za mednarodne računovodske standarde bi morala sprejeti nov standard, ki bi vključeval poročanje po državah;
 - (d) civilna družba in mediji bi morali v prihodnosti na podlagi informacij, razkritih s poročanjem po državah, zahtevati odgovornost vlad in večnacionalnih podjetij;

Boljše usklajevanja donatorjev

52. je seznanjen z ugotovitvami raziskave mednarodnega davčnega dogovora, da je treba dodatno uskladiti donatorje na področju davkov in razvoja; poziva Komisijo, naj v skladu s tem sprejme pobude in okrepi svojo podporo večstranskim in regionalnim pobudam, kot sta Afriški forum o davčnih upravah in Interameriški center davčnih uprav;

Izboljšanje mednarodne strukture za boj proti davčnim oazam

53. poudarja, da s konvencionalno uradno razvojno pomočjo ne bo mogoče izkoreniniti revščine po svetu, če v okviru G20, OECD in EU ne bodo sprejeti drzni ukrepi, s katerimi bi zatrli davčne oaze in škodljive davčne strukture;
54. ugotavlja, da so se finančna središča z ugodnimi davčnimi sistemi na vrhunskem srečanju G20 z dne 2. aprila 2009 zavezala k standardom OECD za preglednost in izmenjavo informacij; kljub temu ugotavlja, da škodljive strukture davčnih oaz še vedno prevladujejo; ponovno poziva k ukrepom za boj proti davčnim oazam, ki bodo preseгли okvir OECD zaradi njegovih številnih pomanjkljivosti; v zvezi s tem ponovno izraža zaskrbljenost nad dejstvom, da mednarodni standardi OECD predvidevajo izmenjavo informacij na zahtevo in da ni samodejne izmenjave informacij v skladu z direktivo o obdavčitvi prihrankov; enako kritizira dejstvo, da OECD vladam dovoljuje, da se izognejo črnemu seznamu zgolj s tem, da obljubijo, da bodo upoštevale načela izmenjave informacij, ne da bi zagotovile, da bodo ta načela dejansko prenesle v prakso; prav tako meni, da je zahteva o sklenitvi sporazumov z 12 drugimi državami za odstranitev s črnega seznama samovoljna, saj ni povezana s kakovostnimi kazalniki, ki bi omogočali objektivno presojo izpolnjevanja prakse dobrega upravljanja;
55. poudarja, da se vsako leto kar 800 milijard EUR iz držav v razvoju porazgubi v davčnih oazah in nezakonitih finančnih tokovih; ugotavlja, da bi utegnila biti večja preglednost finančnega procesa odločilen korak na poti do zmanjševanja revščine in znatnega ustvarjanja bogastva;
56. meni, da se mora samodejna izmenjava informacij odvijati v vseh okoliščinah; v zvezi s tem pozdravlja predlog Komisije o upravnem sodelovanju na področju davkov, da bi razširili sodelovanje med državami članicami na vse vrste davkov, odpravili bančno tajnost in uvedli samodejno izmenjavo podatkov kot splošno pravilo;
57. je zadovoljen, ker so nekatere države članice podpisale Konvencijo Sveta Evrope in OECD o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah, in poziva 17 držav članic, ki tega še niso storile, naj podpišejo to konvencijo;
58. poziva EU, naj okrepi prizadevanja in sprejme konkretne ukrepe, na primer sankcije v primeru utaje davkov in nezakonitega bega kapitala; zahteva, da Svet v tesnem sodelovanju s strokovno skupino ZN za mednarodno sodelovanje v davčnih zadevah preuči možnost večstranskega mehanizma za samodejno izmenjavo davčnih informacij;
59. poziva Komisijo, naj sprejme strožja merila za opredelitev davčnih oaz in naj si prizadeva za mednarodno zavezujoč večstranski sporazum o samodejni izmenjavi davčnih podatkov, vključno za sklade in fundacije, v katerem bi bili za primere nespoštovanja navedeni protiukrepi; poziva Komisijo, naj države v razvoju podpre pri njihovem boju proti nezakonitim odlivom in begu kapitala, saj so glavna ovira za uporabo domačih prihodkov za razvojne namene; opozarja Komisijo zlasti na stališče Evropskega parlamenta z dne 24. aprila 2009 o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti¹ in na ukrepe, priporočene za boj proti davčnim oazam;
60. izraža zaskrbljenost, ker davčni sporazumi niso ugodno vplivali na porazdelitev prihodkov od davkov; ugotavlja, da metoda, po kateri se pravica do obdavčitve določi po načelu

¹ UL C 184 E, 8.7.2010, str. 488.

države sedeža in ne države izvora, prispeva k favoriziranju davčnih oaz; meni, da je treba preučiti pravičnost davčnih sporazumov, ki omogočajo zagotavljanje primarne pravice do obdavčenja v državi izvora, kjer se dejansko izvaja dejavnost;

61. obžaluje, da skupina G20 še ni predstavila jasnega časovnega načrta in konkretnih sankcijskih mehanizmov za učinkovit boj proti davčnim oazam; poziva k sprejetju mednarodne konvencije, ki bo vključevala sankcije za nekooperativne jurisdikcije in finančne institucije, ki sodelujejo z davčnimi oazami, da bi se odpravile škodljive davčne strukture; poziva EU, naj sprejme podobne ukrepe, kot je zakon ZDA za odpravo zlorabe davčnih oaz, in naj preuči možnost odvzema dovoljenja za opravljanje bančnih storitev finančnim ustanovam, ki uporabljajo davčne oaze;
62. meni, da bi morala EU na evropski in mednarodni ravni zagotoviti tudi skladnost pri izvajanju standardov na področju bonitetnega nadzora, davkov ter pranja denarja;
63. poziva k mednarodnemu razkritju struktur oderuških skladov, da se jih odkrije in prepove njihovo delovanje;
64. poziva, naj se v okviru sporazumov o gospodarskem partnerstvu uvede mehanizem za neodvisen nadzor, ki bo ocenjeval neto davčni učinek odprave carin sočasno z doseženim napredkom na področju davčnih reform v vsaki državi posebej; poziva k uvedbi določbe, ki predvideva obvezen splošni pregled vsakega sporazuma o gospodarskem partnerstvu v obdobju od tri do pet let in omogoča spremembo določb vsakega sporazuma v prid izkoreninjenju revščine, trajnostnemu razvoju in regionalnemu povezovanju; poziva k obveznemu pregledu napredka posameznih držav pri izvajanju davčnih reform ali učinkovitem pobiranju davkov v skladu z najnovejšimi različicami vzorčne konvencije Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj o davku na dohodek in kapital;
65. poudarja, da morajo v državah v razvoju zlasti pri davčni in proračunski politiki sodelovati tudi davčne uprave (če niso del ministrstva za finance) na način, ki ne spodbuja rivalstva in zavisti, pač pa neguje naravo dobrih odnosov in dobrega upravljanja v davčnih zadevah;
66. poziva k vzpostavitvi ali institucionalni izboljšavi (če so že vzpostavljeni) tako imenovanih (delno) neodvisnih davčnih organov prek ustreznega sistema nadzora in ravnovesij, s čimer bi preprečili zlorabo davčnih organov;
67. v zvezi s tem poudarja, da je visok status in neodvisnost pri upravljanju neodvisnih davčnih organov treba uravnati s pluralistično ureditvijo upravljanja, s katero se zagotovi, da;
 - (a) ima neodvisni davčni organ zagotovljen proračun, ki ga vlade ne morejo spremeniti;
 - (b) so njihov status, odgovornosti in pooblastila uzakonjeni in da jih lahko varujejo policija in sodišča;
 - (c) za imenovanje v nadzorni svet (ki bo vzpostavljen) skrbijo različni javni akterji (različna ministrstva, poslovna in odvetniška združenja);
 - (d) je imenovanje v nadzorni svet dolgoročno in za določen čas;
 - (e) je upravno in operativno osebje odgovorno zgolj nadzornemu svetu;
68. meni, da mora razvoj učinkovitega sistema obdavčenja v državah v razvoju postati bistveni

del njihovih javnih financ; meni, da bi morala nova politika vlaganj EU v države v razvoju prispevati k vzpostavitvi okolja, ki bo bolj naklonjeno tujim in domačim zasebnim naložbam, ter pogojev za učinkovitejšo mednarodno pomoč; opozarja, da se mora politika vlaganj EU osredotočiti na razvoj malih in srednjih podjetij, tudi z zagotavljanjem mikrokreditov, ter spodbujati inovacije, učinkovitost javnih služb, javno-zasebna partnerstva in prenos znanja, da bi pospešili rast;

o

o o

69. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic.